

**О животињама
и пернатој живини**

Широм Србије и света
у току је помор
домаћих животиња
којима су се људи
досад хранили;
у току је дакле
помор *домаћега блага!*

То ли због Агенде *дубоке државе?!*

Да! Али она је предвидела
и помор већине човечанства!
Због *златне* ли *милијарде?!*

Да! Али зато што је
само једна шака људи већ изумела
средства и начине за уништење
људи, народа и животиња;
геноцид над људима
и зооцид над животињама
већ су покренути
и свеобухватно се врше,
док је у перспективи намера
производње и вештачкога воћа.

Једнако тако,
технологија стварног
постепеног уништења људи
у непрекидном је раду
током целе друге половине
прошлог Миленијума,

и ево ње активне
и у првим двома декадама
Миленијума садашњег!

Сав свет, пре-и-после-потопски,
како због ондашњег
и потоњег злочинења,
тако и због садашњег
и најављеног будућег,
платиће најскупљу цену!
Цену Страшног Суда:
цену суочења са могућношћу
вечног битисања многих виновника
у богоотпадништву и богоотуђењу!
Или, у неиздрживом енергетском
обручу са Христом,
Који ће тада бити све у свему.

Наравно да ће та наплата мимоићи оне
који су чували Божји свет и обделавали га
не другачије неголи као светињу,
укључујући и пажњу према животињама;
зато ће њима бити предочено
богоприсуство у Царству Божјем,
или блаженство у истом енергетском
обручу са Христом,
Који ће опет бити све у свему!

Дакле, страдање животиња
које се увелико врши
итекако ће бити опредељујући чинилац

за једну или другу пресудну
и изборну страну!

Тада ће то уствари бити
одвајање једних као оваца
на такозвану десну страну Оца
или страну достојанства,
а других као јаради
на Његову леву страну
или страну недостојних!

Зато у начелу и опет
не можемо заборавити све животиње
које су и пре, и после уласка у Нојеву барку,
или пре и после потопа
имале своју улогу и сврху
у Божјем Промислу о свету.

На пример,
да би праведни Авељ
принео Богу жртву чисту;
да би Авраам могао да испољи веру
приношењем Богу
сина Исака на жртву;
Да би праведни Јов
приносио Богу жртве очишћења
за своју децу;
да би свети пророк Моисије
помоћу инсеката и жаба
приморао фараона
да пусти Израилљ из ропства

пошто се Египатска коњица
потопи у Црвеном мору;
да би се Израил у пустињи
хранио препелицама и маном;
да би Моисије чувао Јоторова стада,
а Праотац Јаков Лаванова;
да би пророк Илија
могао да принесе Богу жртву
у одбрани вере
пред Језавелиним пророцима,
као и да би гавраном
сам био снабдеван храном на Кармилу;
да би пророк Језекиљ могао имати
изображење славе Божије и Јеванђеља;
да би пророк Данило и три младића
били бачени лавовима у Вавилонску пећ
оставши неповређени;
да би Левитско свештенство
приносило жртве паљенице Богу;
да би се Претеча Господњи Јован хранио
акридама и дивљим медом у пустињи;
да би стада животиња
била присутна при звездиној објави
рождества Божијега Сина,
као и Његовом лежању
у јаслама штале у Витлејему;
да би магаре однело
Богородицу и Христа у Египат;
Христос да би на магарету
ушао у Јерусалим на Цвети;
лав да би био послушник

светога Герасима Јорданског;
медвед да би чувао
светог Серафима Саровског
а светитељ га хранио;
хор жаба да би славио Бога
пред светим старцем Димитријем;
змија да би је млеком појио
преподобни старац Паисије;
папагај да би се молио
као преподобни старац Порфирије;
домаће животиње, морска и речна створења
да би својим месом
хранили сав свет и све нас,
баш као и да би пасхално јагње
и рибу печену на жару,
сами Христос
благоизволео окусити;
да би свети Апостол и Еванђелист
Јован Богослов
могао симболично да изложи
књигу Откривења!

Не заборављајмо саме себе,
савремене људе који о томе размишљају
и свега се живо сећају:
домаћих животиња
које су нас храниле и одевале
месом и млеком, кожом и вуном,
које су нас преносиле и превозиле,
у радовима нам помагале
и у опасностима штитиле.

А како се не бисмо сећали
и домаће пернате живине
која нас је хранила својим месом и јајима,
перјем наше узглавље одмарала;
или како опет не и медних пчела:
њиховог меда као пчелињег лека
који све до овога часа
садржи у себи све остале лекове?!

Како се нећемо опет и опет
сећати и нас самих,
пред које се све до овога часа и трена
износе сва, библијским законом дозвољива,
као у међувремену истим законом
и забрањена јела за прехрану!

Сада је већ увелико познато
да ће *Агенда Дубоке државе*
намерно инсистирати
на недозвољеном јеловнику:
синтетичком месу, инсектима,
дечјој крви и месу!
Због чега? Првенствено
ради хуле на Бога, освете Њему,
трагања света из Његових руку
и стварања човека број 2,
те киборга и химера;
целе једне сингуларне стварности,
или стварности без саборног идентитета.

Дакле, градитељи нове стварности ће ићи
против сваког Божјег закона и правила,
допуштења и благослова,
свега постепено настајалог
и пројављиваног без Божјег благоизвољења,
почев од изгона наших Прародитеља из Раја.

С друге пак стране,
бајке о васкрсењу животиња из мртвих
и о њиховом уласку у Рај
нису друго до пропаганда оних
који воле да чешу ушеса некима другим
којима је та пропаганда изговор
за замену неостварених љубави
видом лакшим за постизање.

Дакле уместо љубави према људима
практикује се љубав према животињама,
јер се ето, до ње брже,
неголи до љубави међуљудске, стиже.

Па још када масон
и окултиста попут Берђајева
заоштри ствар до краја квази ставом и уценом
да он неће крочити у Рај
ако се и његов мачак не обретне у њему,
ето нам онда епигона и помодних пастира
којима је тесно у сопственој кожи и ложи,
због чега постају као и сви
језикопалацајући.

Због кога опет, и због чега?

Све због мачка размаженка,
повлаштенога кучишта,
жути змијурине
и ухапшеног питона,
ружичастог прасета,
свадљиве папиге...
похотљивих делфина,
четвороножних супружника;
у међувремену,
због свих врста и облика
домаћих љубимаца и мезимаца
којима се у будућности припремају
посебна гробља и погребни,
опела и епитафи.

*Ми се пак, када је реч
о души бесловесног бића,
задовољавамо оним
што је речено у Светом Писму,
да је душа сваке животиње
– њена крв –*

вели свети Марко Ефески,
Атлант Православља,
и довршује своју мисао:

*Овим хоћемо да покажемо
да у свакој животињи
постоји њој својствена сила
која је покреће;
у Светом Писму се та сила назива крвљу,
можда зато што је ове течности
нарочито много
и што је распрострањена*

*по читавом телу.
То и јесте душа животиње,
која је њен покретач;
а чим покретач стане,
покрет престаје,
и ништа више не остаје
осим мртвог тела.*

По расуђивању
богопросветљеног Патријарха Павла
сврха постојања животиња
престаје након васкрсења људи:
престаје потреба
помоћи људима ради прехране,
обrade земље, превоза
и осталих потрепштина.

Сврх свега, Рај ће бити место и стање
прожимања личности,
не са бездушним животињама,
и никако ради украшавања Раја
бездушним љубимцима
који би, наводно,
допуњавали мањкавости
оних настањених у њему-Рају,
чиме и допуне самога њега-Раја?!

О каквој би то јоште непотпуности
могло бити речи тада
када ће Христос бити све у свему,
и када ће нам блажено постојање долазити
само од енергетског богатног
прожимања и јединства
са Њим и са Оцем и са Светим Духом?!

Вратимо се још једанпут
православним хришћанима
и њиховој окренутости животињама,
па закључимо следеће.

На крају наше
историјске перипетије
и емпирије са животињама
незабораван биће овај приказ:
Христос на изображеном белом коњу
и на челу Његових небеских војски;
незабораван биће Он, лично долазећи
ради доношења пораза
свим његовим и нашим прошлим,
садашњим и будућим непријатељима,
свим циничним убојицама
и човекоубицама и самоубојицама,
те свим непокајаним,
сваковрсним грешницима!!!

Шта нам онда
преостаје чинити
до Другог Христовог доласка?

Преостаје нам молити се овако:

*Господе Исусе Христе,
помилуј нас, и свет Твој;*

и јоште говорити ово:

Све што дише да хвали Господа!

Епископ крушевачки Давид
(2023)